

zaudējumus atveseļotajos uzņēmumos var turpināt atskaitīt un novirzīt, ja kapitāldaļu turētāju maiņa ir izteikta summā, kas mazāka vai vienāda ar slēpto rezervi. Tiktāl slēptās rezerves klauzulu atveseļotajiem uzņēmumiem varētu saprast kā ekvivalentu sanācijas klauzulai krīzē nonākušies uzņēmumiem, jo pretējā gadījumā uzņēmumi, kam vajadzīga atveseļošana, tiktu strukturāli nelabvēlīgi vērtēti.

- Atbildētājas apstrīdētā nevienlīdzīgā attieksme pret ekonomiski veselēm uzņēmumiem un tādiem, kam vajadzīga sanācija, sanācijas klauzulas dēļ neesot selektīvs pasākums, bet drīzāk Vācijas konstitūcijā jau ilgi nostiprinātā *Leistungsfähigkeitsprinzip* konkretizācija. Tādējādi esot runa par references sistēmas iekšējo loģiku. Tādējādi sanācijas klauzula tieši esot saderīga ar Vācijas sistēmas pamata un vadošajiem principiem.
- Ņemot vērā sanācijas klauzulu pamatojošos principus, tās ieviešana KStG 8c. pantā katrā ziņā esot ar "sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi pamatots" pasākums, un šis pasākums tikai daļēji ir pamats šīs iekšējās uzbūves spēkā esamībai.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — *Deutsche Bahn u.c./Komisija*

(Lieta T-289/11)

(2011/C 238/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Deutsche Bahn AG* (Berlīne, Vācija), *DB Mobility Logistics AG (DB ML AG)* (Berlīne, Vācija), *DB Energie GmbH* (Frankfurte pie Mainas, Vācija), *DB Schenker Rail GmbH* (Mainca, Vācija), *DB Schenker Rail Deutschland AG* (Mainca, Vācija) (pārstāvji — *W. Deselaers*, *J. S. Brückner* un *O. Mross*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 14. marta lēmumu par pārbaudes veikšanu, kas paziņots 2011. gada 29. martā;
- atcelt visus pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz pārbaudēm, kas norisinājušās uz šī prettiesiskā lēmuma pamata;
- it īpaši piespriest Komisijai atgriezt visu dokumentu kopijas, kuras tika sagatavotas pārbaudes gaitā, paredzot sankciju, ka Tiesa atcels Komisijas nākotnē pieņemamo lēmumu;
- Komisijai piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas prasa atcelt Komisijas 2011. gada 14. marta Lēmumu C(2011) 1774 (lietas COMP/39.678 un COMP/39.731) par pārbaudi veikšanu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 20. panta 4. punktam *Deutsche Bahn AG*, kā arī citās tās tieši vai netieši kontrolētajās sabiedrībās saistībā ar iespējamo labvēlīgāko attieksmi pret meitas sabiedrībām, paredzot atlaižu sistēmu dzelzsceļam paredzētās enerģijas piegādei.

Savas prasības atbalstam prasītājas izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats: pamattiesību uz dzīvesvietas neaizskaramību aizskārums, jo iepriekš nav ticis saņemts tiesas izdots orderis.
- 2) Otrais pamats: pamattiesību uz tiesību efektīvu aizsardzību aizskārums, jo iepriekš tiesā nav bijis iespējams ne no faktu, nedz arī juridiskā viedokļa pārbaudīt lēmumu.
- 3) Trešais pamats: tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, pārmērīgi plaši un vispārīgi aprakstot pārbaudes priekšmetu ("fishing expedition").
- 4) Ceturtais pamats: tiesību uz aizstāvību aizskārums. Lēmums par pārbaudes veikšanu esot nesamērīgs, jo atlaižu sistēmu dzelzsceļam paredzētajai enerģijai prasītājas jau praktizē gadiem ilgi, to vairākkārtīgi esot pārbaudījušas Vācijas iestādes un tiesas un atzinušas par saderīgu ar karteļu tiesībām, un uz Komisijas skatījumā izšķirošo jautājumu par to, vai atlaižu sistēma ir "objektīvi pamatota", atbildi esot varējis rast ar mazāk apgrūtināšu pasākumu, proti, informācijas pieprasīšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — *Deutsche Bahn u.c./Komisija*

(Lieta T-290/11)

(2011/C 238/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Deutsche Bahn AG* (Berlīne, Vācija), *DB Mobility Logistics AG (DB ML AG)* (Berlīne, Vācija), *DB Netz AG* (Frankfurte pie Mainas, Vācija), *Deutsche Umschlagengesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS)* (Bodenhaima, Vācija), *DB Schenker Rail GmbH* (Mainca, Vācija), *DB Schenker Rail Deutschland AG* (Mainca, Vācija) (pārstāvji — *W. Deselaers*, *J. S. Brückner* un *O. Mross*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta lēmumu par pārbaudes veikšanu, kas paziņots 2011. gada 31. martā;
- atcelt visus pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz pārbaudēm, kas veiktas uz šī prettiesiskā lēmuma pamata;
- it īpaši piespriest Komisijai atgriezt visu dokumentu kopijas, kuras tika sagatavotas pārbaudes gaitā, paredzot sankciju, ka Tiesa atcels Komisijas nākotnē pieņemamo lēmumu;
- Komisijai piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas prasa atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2365 (lietas COMP/39.678 un COMP/39.731) par pārbaudu veikšanu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 20. panta 4. punktam *Deutsche Bahn AG*, kā arī visās tās tieši vai netieši kontrolētajās sabiedrībās saistībā ar iespējamo DB uzņēmumu grupas pārvaldīto infrastruktūru un ar dzelzceļu saistīto pakalpojumu sniegšanu stratēģiskas izmantošanas pret konkurenci vērsto modeli.

Savas prasības atbalstam prasītājas izvirza piecus pamatus.

- 1) Pirmais pamats: pamattiesību uz dzīvesvietas neaizskaramību aizskārums, jo iepriekš nav ticis saņemts tiesas izdots orderis.
- 2) Otrais pamats: pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību aizskārums, jo iepriekš tiesā nav bijis iespējams ne no faktu, nedz arī juridiskā viedokļa pārbaudīt lēmumu.
- 3) Trešais pamats: pārbaudes lēmuma prettiesiskums, jo tas ir balstīts uz informāciju, ko Komisija ieguvusi, īstenojot pārbaudes lēmumu par atlaižu sistēmu dzelzceļa elektroenerģijas jomā ļoti plaša pētījuma ietvaros ("fishing expedition") un tādējādi pārkāpjot prasītājas tiesības uz aizstāvību.
- 4) Ceturtais pamats: tiesību uz aizstāvību aizskārums, pārmērīgi plaši un vispārīgi aprakstot pārbaudes priekšmetu.
- 5) Piektais pamats: samērīguma principa pārkāpumus, jo Komisijas kompetencē neietilpstot noteikt pārbaudes priekšmetu, un katrā ziņā tā attiecīgo informāciju būtu varējusi saņemt no kompetentās *Bundesnetzagentur* (Federālā tīklu aģentūra) vai, vienkārši pieprasot informāciju arī no prasītājam.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — Cemex u.c./Komisija

(Lieta T-292/11)

(2011/C 238/42)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Cemex S.A.B. de C.V. (Monterreja, Meksika), New Sunward Holding BV (Amsterdama, Nīderlande), Cemex España, SA (Madride, Spānija), CEMEX Deutschland AG (Diseldorfa, Vācija), Cemex UK (Egham, Apvienotā Karaliste), CEMEX Czech Operations s.r.o. (Prāga, Čehijas Republika), Cemex France Gestion (Rungis, Francija), CEMEX Austria AG (Langenzersdorf, Austrija) (pārstāvis — J. Folguera Crespo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta lēmuma 1. pantu; pakārtoti, šo tiesību normu atcelt daļēji, lai pienākumu sniegt lēmuma I pielikuma jautājumos minēto informāciju neattiecinātu uz visām tām ziņām, kas pārsniedz Eiropas Savienības tiesību normās un principos Komisijai noteiktās robežas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 30. marta lēmumu par procedūru saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu, kas pieņemts saistībā ar lietu COMP/39.520 — cements un ar to saistītie produkti.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta pārkāpums.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi šajā tiesību normā un Tiesas judikatūrā tās pilnvaru īstenošanai noteiktās robežas, tostarp pat pieprasīdama informāciju, par kuru Komisijai ir zināms, ka tā neatrodas prasītāju rīcībā. Turklāt pieprasījumā prasītājam esot prasīts ne tikai iesniegt, bet arī apstrādāt miljoniem ekonomiska satura datu, tādējādi liekot tām Komisijas vietā pildīt šai pēdējai piekrītošos izmeklēšanas uzdevumus.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta pārkāpums.
 - Prasītājas apgalvo, ka Komisija pieprasot sniegt informāciju, kas nav vajadzīga, lai izmeklētu pārsūdzētajā lēmumā norādītās konkurenci iespējami ierobežojošās darbības, proti, ar izmeklēšanas priekšmetu nesaistītu informāciju vai publisku informāciju, informāciju, kas jau sniegta, atbildot uz agrākiem pieprasījumiem, vai arī datu apstrādes darbu veikšanu.